

»Det er efter grundloven ikke afgørende, om den pågældende har sine vælgeres tillid. Det kan f.eks. tænkes, at en lovovertrædelse er begået for at fremme visse lokale interesser, og at vælgerne i den pågældende kreds derfor bedømmer forholdet med nogen sympati. Dette er dog irrelevant, idet grundlovens § 30 henviser til, hvad der i »almindeligt omdømme«, det vil sige den almindelige offentlige mening, medfører uværdighed. Da spørgsmål om valgbarheden afgøres af Folketinget . . . er det Folketinget selv, der må gøre sig til eksponent for det almindelige omdømme.«

Folketingets afgørelse vedrørende valgbarhedsspørgsmål forudsættes truffet efter en vurdering af den konkrete handling, og det kan i den forbindelse bemærkes, at ordene »i almindeligt omdømme« under behandlingen i Folketinget blev indsat i grundlovsforslaget af 1939 for at give bestemmelsen »objektivitet« (Folketingets forhandlinger 1938-39, sp. 3383), og på denne baggrund har et tidligere udvalg til valgs prøvelse udtalt:

»Heri ligger efter udvalgets opfattelse, at det vil være ønskeligt, at valgbarhedsfortabelse kun sker i tilfælde, hvor der er bred eller nogenlunde bred enighed herom.«